

[Haste.]

„Udvalget har under sit Arbejde ikke kunnet undgaa at hæfte sin Opmærksomhed ved det Forhold, at Sagerne saavel for Bygningsvæsenets som for Fyrvæsenets Vedkommende er kommet ind i vanskeligt Spor paa Grund af de Metoder og den Form, Hovedrevisoratet har anvendt ved Fremsettelsen af sin Kritik“.

og Udvalget mener,

„at en betydelig Del af de fremdragne Ankepunkter kunde være oplyst paa behørig Maade, saafremt 4de Hovedrevisorat i større Omfang havde foretaget Revision paa Stedet“.

og videre:

„at Hovedrevisoratet har draget forhastede og uovervejede Slutninger“.

og

„saadanne forhastede Slutninger, i Særdeleshed naar de antager Form af Sigtelser for kriminelle eller dog tjenstlig ukorrekte Forhold, maa anses for forkastelige.“

Videre hedder det, at det er

„uheldigt, at Hovedrevisoratet uden selv at være i Besiddelse af den tekniske Indsigt, som en kritisk Revision af saa stærk teknisk prægede Administrationsgrene“ „maa forudsætte, i saa mange Tilfælde har rejst Kritik af trufne økonomiske Dispositioner, der er saa aabenbart ufyldstgørende“

og

„at Udvalget maa anse det for en meget vigtig Opgave for Hovedrevisoratet at udøve raadgivende Virksomhed paa regnskabsteknisk Omraade“

men Udvalget har ikke Indtryk af, at en saadan Vejledning er givet. Endelig hedder det

„at Hovedrevisoratet i adskillige Tilfælde i selve sin Form har været aggressivt og anvendt unødigt voldsomme og skarpe Ord“.

Jeg maa spørge, om dette Resumé ikke over for alle tænkende Mennesker vil indcere, at det ogsaa synes at have manglet paa Evne hos Hovedrevisoratet til paa betryggende Maade at beklæde dette Embede. Jeg synes, at det maa være et rimeligt Krav fra Offentlighedens Side og for øvrigt ikke mindst fra de Firmaers Side, hvis Regnskaber man har undersøgt, at faa Adgang til at se den Kommissionsbetænkning, som er afgivet. Vi kan ikke lade os nøje med de halve Talemaader, som gives i dette Resumé. Lad os faa Papirerne paa Bordet og danne os et virkeligt Skøn over,

om det er rigtigt, som den højtærede Finansminister mener, at det kan passere med en og anden Irettesættelse til Hovedrevisoratet eller om den Mistanke, man kan faa af Resumeeet, at Hovedrevisoren slet ikke er egnet til at beklæde dette Embede, skulde vise sig at være begrundet gennem det omfattende Værk, som denne Kommission har udarbejdet.

Der er saa meget mere Grund hertil, som de paagældende Kommissionsmedlemmer eller i alt Fald visse af dem har tænkt sig, at der vilde komme noget helt andet ud af Udvalgets Arbejde end det Resultat, som Ministeren er kommet til. Jeg citerer herefter Berlingske Morgenavis for den 15. Oktober, hvori Bladet har spurgt først Arkitekt Jacobsen, der var Medlem af Udvalget.

„For Hovedrevisoratets Vedkommende“, siger Arkitekten, „er der overhovedet ikke taget Hensyn til Udvalgets meget alvorlige Kritik, men (man) har nøjedes med almindelige Talemaader om selvfølgeligelige Ting. En saa overmaade mild Behandling af Hovedrevisoratet — navnlig i Forhold til den strenge Bedømmelse af Bygningsinspektøren — har aldeles ikke været tilsigtet ved min Stilling til Udvalgets Konklusion.“

Revisor Henningsen udtaler:

„Det er i Udvalgets Betænkning udtalt, at man ansaa det for paakrævet, at der skete en Ændring inden for 4de Hovedrevisorat, enten i dettes Arbejdssystem eller ved et Personskifte. Jeg nærer Tvivl om, at de almindelige Paalæg, der er givet Hovedrevisoratet, vil føre til, at de Fejl, der som paavist af Udvalget er begaaet af Hovedrevisoratet, fremtidig vil blive undgaaet.“

Saa spørges der videre, om man nu mener, at det nu foreliggende har vist, at de ledende Mænd er i Besiddelse af de Egenskaber, der maa fordres af Embedsmænd, hvem saa alvorlige og omfattende kritiske Beføjelser er tillagt. Hertil svarer Arkitekt Jacobsen:

„Absolut nej. Den, der har læst Udvalgets Betænkning, Hovedrevisoratets Skrivelser og andre Bilag . . ., kan efter min Mening ikke faa andet Indtryk, end at der er noget rivende galt ved Hovedrevisoratets Indstilling over for dets Mission.“

Paa samme Maade i lignende Vendinger, men knapt saa skarpt, udtaler Ingeniør Bruun og Hovedrevisor Henningsen sig. Ja, men saa maa vi have Krav paa at se den Kommissionsbetænkning, der er afgivet,